

Uitvaart van kroonvertelster Hilde Leenaerts alias H e k s L i l o

De Hagelandse vertellegende Hilde Leenaerts, alias Heks Lilo, Ridder van Het Kapersnest, heeft zo jong nog het leven verlaten. Tot op het einde vocht ze met een bovenmenselijke dapperheid tegen een agressieve kanker. In het ziekenhuis, Gasthuisberg te Leuven, stierf ze op 46-jarige leeftijd op zondag 24 augustus 2008.

Hilde Leenaerts, moeder van twee zonen, werkte met jongeren die het moeilijk hebben in deze samenleving. Ze ontwikkelde daarmee de kracht om mensen in vervoering te brengen en om ze dingen te laten doen waarvan ze anders alleen maar dromen. Die kracht maakte de vertelster in haar wakker.

In het hart van het Hageland, in het Kasteel van Horst, vertelde ze op zulk een wijze dat het verleden levensecht tevoorschijn kwam. Steeds meer werd ze gevraagd om te vertellen. “Ode aan de bomen”, “Er waren eens een...” en “Verhalen uit het Zuiden”, waren geliefkoosde avondprogramma’s die ze op vertelpodia bracht.

Voor de kinderen, maar al snel ook voor de volwassenen, werd Hilde Leenaerts de lieve Heks Lilo. Haar toehoorders volgden haar pad door het bos van Oud-Heverlee en ze leerden er over de tijd van gevallen engelen, over geurende sneeuwkllokjes, over groenige trollen en over zoveel meer. Haar vertelsels betoverden. Met verhalen, met geluiden en met beeldende bewegingen deed ze groot en klein rollebollen, de handen naar de hemel heffen, de grond van moeder Aarde kussen... Ze maakte ook in de volwassene het kind wakker.

Haar faam als vertelster groeide gestaag. Op 11 juli 2005 opende ze de ‘Ghost story walk’ op het internationaal vertelfestival Alden Biesen. Sedertdien verhaalde ze er jaarlijks met een schare nationale en internationale vertelmeesters. Op de folders en vlaggen van Alden Biesen werd sinds vorig jaar haar afbeelding gezien.

De verhalen van Heks Lilo getuigden van een waarachtigheid die in geen school te leren valt. Ze stond echt in het leven. Ze behoorde tenslotte tot het Gilde van de legendarische vertellers. Het heengaan van Heks Lilo slaat een grote leegte bij haar verwanten, in de vertelwereld en bij de bewoners van het Hageland die haar op handen droegen. Doch ook tot ver buiten het Hageland luidt haar dood een groot gemis in.

Als één van de weinigen wist ze met oude legendes, met sprookjes, met wereldverhalen en met magische vertelsels het immaterieel Cultureel Erfgoed voor de huidige en voor de toekomstige generaties levend te houden.

Als geen ander gaf ze in onze tijd de kwijnende natuur een stem. Je proefde in haar verhalen het zout van de zee, het zoet van een bron en je hoorde erin de bossen fluisteren.

Heks Lilo is onvervangbaar. Daarom zal ze voor velen een schat van inspiratie blijven. Zo blijft ook het dolende gezelschap Les Astres de Madame Toutou – verteltheater waarvan zij dé fonkelende ster is – haar luisterrijke gedachtegoed uitdragen.

Heks Lilo wordt op 30 augustus aan de aarde weergegeven, maar ook de wind die over het kerkhof waait en ook de bladeren die rond haar graf ritselen zullen haar vertellingen verder uitdragen. Haar lijfspreuk luidde tenslotte: *Verhalen zijn belangrijk niet omdat ze ons vertellen dat er draken bestaan, maar omdat ze ons vertellen hoe we ze kunnen verslaan.*